

Volán Jolán benzintyúk első fellépése

PORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1929 ÁPRILIS 10. * 11. (3122.) SZÁM * HATVANKETTEDIK ÉVFOLYAM

Az ötpengős pályamű

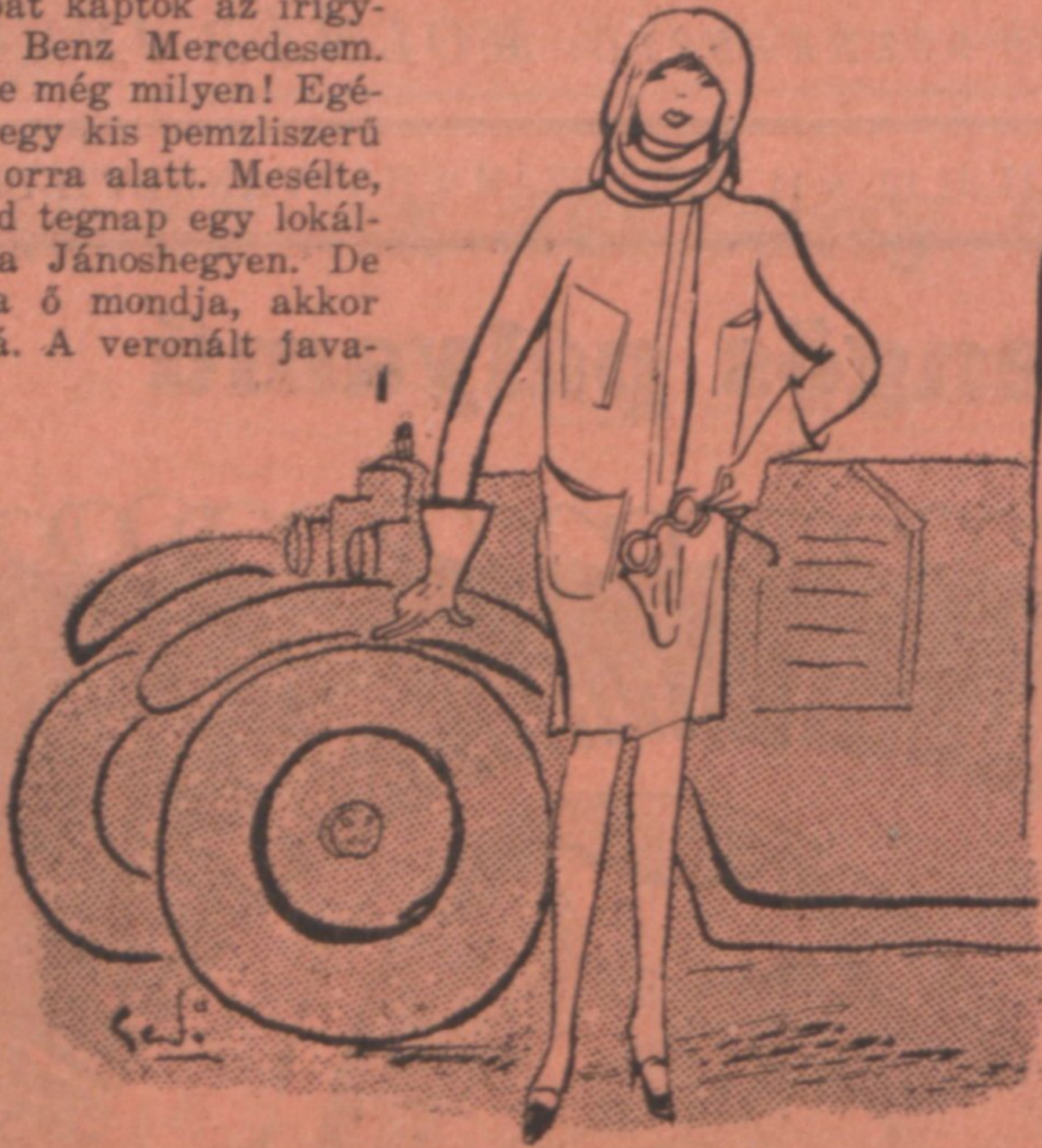

A pályázat nagy sikerét mutatja, hogy még most is rengeteg sokan pályáznak — az ötpengősre.

Ára: 50 fillér

VOLÁN JOLÁN VIZSGÁZOTT BENZINTYÚK KIRUCCANÁSAI

Szervusztok, gyerekek! Adjatok egy „Khedivét”. Mingyárt olyat mondok, hogy lúdtalpat kaptok az irigységtől. Van egy Benz Mercedesem. Hogy csinos-e? De még milyen! Egészen fiatal. Van egy kis pemzliszerű bajuszutánzat az orra alatt. Mesélte, hogy a te Lanciád tegnap egy lokálnóval volt fenn a Jánoshegyen. De igaz, édesem! Ha ő mondja, akkor mérget vehetsz rá. A veronált java-

solom. Az jól áll a barna autóköpenyedhez, amivel még mindig tartozol a Bukszbaumnének.

Most jut eszembe, hogy a montecarlói szépségversenyéről még egy szót se szóltam. Hát hol is kezdjem? Kétszázhuszonnégy autó startolt a szépségversenyen. A mi Benz Mercedesünk a 128-as startszámot kapta. Először kirostálták az egészen rosszakat. Mi a jók közé kerültünk. Már úgy volt, hogy a mi kocsink lesz a Miss Automobil, de az utolsó pillanatban a zsüri elnöke, akiről az a hír járta, hogy a dajka kiskorában a fejére ejtette, két másik kocsit tüntetett ki az első és második díjjal. Mondtam a Benz Mercedesemnek, hogy nem baj, ne legyen dühös, majd kimegy a mosásnál, de ő csak dühös maradt. Ekkor odajött hozzá egy hétszínű barátja és azt mondotta neki, hogy az elnök azelőtt sofőr volt, még pedig egy olyan sofőr, aki nem vitte be ezt a kocsit a garázsba, hanem az uccán garázsdádkodott vele, fekete fuvart csinálva. Az én Benz Mercim ezt elhitte és bosszút forralt. A csacsi mingyárt autóstul akart a házba rontani és följelentette az elnököt, akiről ki-sült, hogy egy herceg.

De miért nem szóltok, drágáim, egy szót se? Én szívesen tartanálak szóval benneteket, de ma nagyon fáj a fejem. Szóval el kellett hagynunk Montecarlót. Örült sebességgel rohan-tunk és defektet kaptunk. Odajött egy defektív és azt mondotta, hogy itt nem szabad megállni. Fel is írt bennünket. Megkérdezett, hogy hívnak. Mondtam neki, hogy Jolánnak, aztán megkérdeztem tőle: „És magát?” No, de mit beszélek itt annyit olyasmiről, ami nem érdekel benneteket. Inkább elmondom a legfrissebb Ford-viccet. Megy a Ford a kocsijával az ország-

úton és látja, hogy egy autó áll az árok mellett. Megállítja a kocsit és megkérdi, mi a baj.

— Nincs nálunk semmi szerszám. Legyen kedves, adjon kölcsön valami szerszámot — kéri Fordot.

Ford odaadja a kért holmit, az autósok kijavítják a kocsit, azután visszaadják a szerszámot. Az egyik pénzdarabot vesz elő és oda akarja adni Fordnak, ezekkel a szavakkal:

— Fogja, jó ember.

Ford sértődötten mondja:

— De bocsánatot kérek, nem fogadhatom el, hiszen én gazdag ember vagyok.

— Gazdag ember? Akkor miért nem vesz egy rendes kocsit magának? — kérdezik csodálkozva Fordtól.

Nem nevettek? Jó! Nem is vártam tőletek. De nem baj. Még mindig jobb a legrosszabb Ford, mint a ti kocsitok. Mert, remélem, azt nem tagadjátok le, hogy amikor a multkor éjszaka elloptak a kocsitokat, miután az első lámpánál megnézték, rögtön visszahozták. Na, ugy-e?

De mit szóltok Segrave őrnagyhoz? Tavaly együtt nyaraltam vele. Megígérte, hogy az én kedvemért megjavítja a világrekordot. És lássátok, meg is tette. És mit szóltok az amerikaihoz, aki meg akarta javítani Segrave rekordját? Szegény ott halt meg a daytoni strandon, ahol Segrave világbajnok lett. Őt is ismertem. Nagyon szerelmes volt belém.

Hogy neked milyen gyönyörű kosztümöd van, Lili! Szakasztott olyan, mint a szakácsnőmé. De miért nem szóltok, drágáim? Ismétlem, én szívesen beszélnek, mert még nem mondtam semmit, de ma nincs kedvem beszélgetni. Sietős útam van. Már kurbizok is. Szervusztok, drágáim!

KRAUSZ SIMI az értékmentő

Olvastuk többször,
Amott meg imitt,
Hogy pörbe fogták
A nagy Krausz Simit.

Nem tudjuk, mi az:
„Report” és „limit”,
De ismerjük jól
A nagy Krausz Simit.

Tudjuk: hol baj van,
Ő ottan simít,
Ezért becsüljük
A nagy Krausz Simit.

Beszélhet róla
Itt akárki mit:
Mindenki áldja
A nagy Krausz Simit.

Szivet és erszényt
Ő mindig kinyit, —
Még Wolff is szeret
Egy ilyen Simit.

— MIÉRT CSAK A LAKÁSOKAT AKARJÁK FÖLYTON FÖLSZABADÍTANI, MIÉRT NEM SZABADÍTJÁK FÖL MÁR EGYSZER A LAKÓKAT IS A SZÖRNYŰ HÁZBÉREK ALÓL?

A NAGY ISTVÁN-PER, amely négyszáz év óta tart

1526-ban történt, a mohácsi csata után, hogy Nagy István egy házat vásárolt magának. Elterjedt a pletyka, hogy a szultánnak köze van a házvásárláshoz. Nagy István ellen fegyelmet indítottak, de a fegyelmi eljárás elhúzódott egészen 1848-ig. Végre ekkor Kossuth likvidálta az ügyet és kimondotta, hogy a szultánnak semmi köze sem volt Nagy István házvételéhez. De Görgei Artur más véleményen volt. Írt Rüdiger orosz tábornoknak, hogy csak akkor teszi le a fegyvert, ha a Nagy István-ügyet újból előveszik. Rüdiger negigérte, mire Görgei Világosnál letette a fegyvert.

Az akta később II. Miklós orosz cárhoz került, aki megmutatta Rasputinnak. Rasputin kijelentette, hogy addig nem győzhet az orosz hadsereg, amíg a Nagy István-ügy nem fejeződik be. II. Miklós igazat adott Rasputinnak és utasította Nikolájevics Nikolájt, hogy foglalja el Budapestet és ott a törvényszéken sürgősen tárgyalassa le a Nagy István-ügyet. Meghallotta ezt Jusszupov herceg és dühében megölte Rasputint. Nikolájevics erre lemondott Budapest elfoglalásáról, mire Lenin meghalt. Amikor ezt Trockij megtudta, Szibériába száműzette magát és megbízta Stalint, hogy intézkedjen a Nagy István-ügyben. Stalin postára adta az aktát, de mivel kevés bélyeget tett rá, az akta elkallódott.

Végre 1949-ben a Holdban egy bedugaszolt palackban megtalálták az aktát, amelyet a Marsbeli nemzetközi bíróság elé vittek. Itt a törvényszék elnöke kihallgatta Jack Smithet, a suttogó baritont, aki azonban kijelentette, hogy sohasem suttogott arról, hogy Nagy István a szultántól pénzt kapott volna, már csak azért sem, mert 1526-ban ő még kiskorú volt. A törvényszék ezután áttette az aktát a Saturnusra, ahol 1986-ban kezdték tárgyalni az ügyet. Kihallgatták a suttogva beszélő hulló falevelet, de a tanu kijelentette, hogy nem Nagy Istvánról suttogott. A mentőtanuk is megerősítették a védő ama kijelentését, hogy a szultán nem adhatott pénzt Nagy Istvánnak, mert egy vasa sem lehetett a padisahnak, tekintve, hogy a Népszövetségtől kért kölcsön három pengőt. Ezután Gál Jenő védő állott fel szólásra és kijelentette, hogy ő tűzbe teszi a kezét Nagy Istvánért.

— Csunyuljak meg, ha Nagy István bűnös — mondotta nagy hatást keltve Gál Jenő.

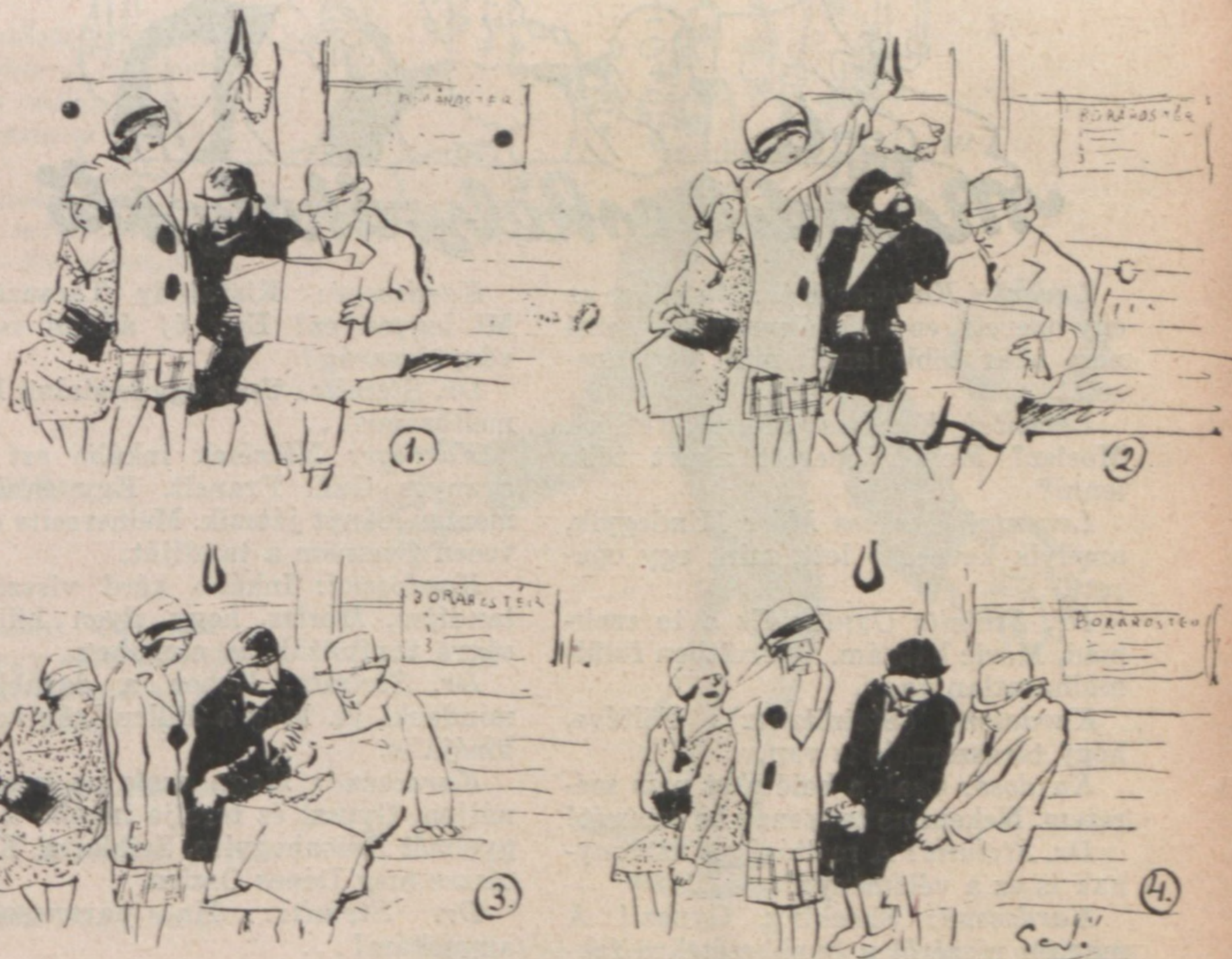
A bíróság úgy határozott, hogy az ügyet átteszi a Göncölszekérre. Itt 2017 augusztus 7-én vették elő az aktát, de befejezni nem lehetett, mert másnap irtózatossá robaj reszkettette meg az egész mindenséget, megjelent az égen az üstökös és néhány perc alatt vége lett a világnak.

Még csak azt akarjuk megjegyezni, hogy a világvége után minden elpusztult, csak a Nagy István-akta maradt épen.

palásti

A leejtett zsebkendő útja

vagy: mit csinál az ember, ha nem ismeri a pontos tényállást?

A tihanyi visszhangnál

Én: Használ-e valamit az országnak, ha a parlament áll?

A visszhang: ...lamentál.

*

Én: Mit gondol, ki fogja megénekelni a tőzsdementő Krausz Simit?

A visszhang: ...IMIT.

*

Én: Melyik az a gazdasági intézmény, amely sok visszaélést takart el?

A visszhang: ...A kartel.

Intim dolgok

— Nem valami kellemes, amit Ketterl Jenő komornyik mond el néhai gazdájáról, I. Ferenc Józsefiről a „Magyar Hírlap”-ban.

— Hja, minden embernek vannak rejteti való dolgai.

— Velem mégsem eshetik meg ilyesmi. Engem nem lehet leleplezni.

— Ugyan kérlek!... Neked talán nincsenek intim titkaid?

— De komornyikom sincsen!

CSAK A DUNASZÖVETSÉG KÖZBENJÁRÁSÁRA NEM ZAKLATJAK AZ IDEGENEKET? VISUM TENEATIS, AMICI?

Magyar-Mannheimer Gusztáv

Hetven esztendősen lett Magyar-Mannheimer Gusztáv, a magyar pikturának idestova félszáz éve büszkesége. Fantáziája ma is izzó, színei ma is ragyognak, olyan a művész, mint az ember: friss, találékony, szellemes, elragadó. Gyűjteményes kiállítása alkalmából — ezt örvendetes haladás gyanánt kell följegyezni — majdnem annyit írtak róla a lapok, mint dr. Senky János képviselő folyosói megnyilatkozásáról a borfogyasztás ügyében vagy ehhez hasonló nemzeti kérdésben.

Borsszem Jankó a színházban

Leventei Kardoss Mór: Na végre ez egy operett, ez a „Diákszerelem”, ami nem akar több lenni, mint egy operett!

Leventei Kardoss Mórné: Miért, Morisz? Melyik operett akart több lenni?

Leventei Kardoss Mór: Mindegyik, amelyik kevesebb lett, mint egy operett.

Dr. Steinitz Gyula: Ez a te szakmád, Mór, bátyám. Operettben fölülmúlhatatlan vagy.

Kardossné (Steinitzhez): Föltéve, hogy társszerzője is van.

Kardoss: Csak a betéteket nem szeretem. Nekem ne tegyenek be semmit!

Dr. Steinitz: A méltóságos asszonynak is ez a véleménye?

Kardossné: Shocking, Gyuszi! A magam részéről a bankbetétekre fektetem a súlyt.

Kardoss: Ahogy itt nézem az előadást, én egészen másra szeretnék súlyt helyezni.

Kardossné: Ez megint valami co-chonnerie volt, Morisz, de én vagyok egy lady, und werde mich nichts wissen machen.

Dr. Steinitz: A méltóságos asszony ma félremagyarázó kedvében van.

Kardossné: Au contraire, illetve pünkt verkehrte. Én mindent helyremagyarázok.

Kardoss: És még mondják, hogy nem vagy egy szellemes hölgy, Renée!

Kardossné: Ki mondja? Je suis curieuse.

Kardoss: Én nem! Gott behüt! Aki nálad is szellemesebb, az már direkt a Kisfaludy-Társaságba való.

Kardossné: Kisfaludy - Társaság? Mi legyen ez? Egy új állami részvénytársaság?

Dr. Steinitz: Csak egy irodalmi Rt., méltóságos...

Kardoss: Nézzétek inkább ezt az aranyos Gaál Francit. Egy tandíjmentes leányt játszik. Meinerseits szívesen fizetném a tandíját.

Kardossné: Inkább kérd vissza a tandíjat, Morisz, hogy ilyen hülyeségre tanítottak az elemiben.

Dr. Steinitz: Ebben a darabban mindenki jó. Még a Biller Irén kombinéja is.

Kardossné: Maga csak ne kombináljon, Gyuszi és terelje inkább a figyelmét Rózsahegyire, Sziklaira, Kertészre meg Dénes Oszira.

Dr. Steinitz: Ha parancsolja, anyuskám!...

Kardossné: Anyuskám?!... Empörend!

Dr. Steinitz: Csak rájárt a szám, ahogy itt a Dénestől hallottam...

Kardoss: Akkor mondd azt is mindjárt a nőmnek, hogy „marha”, mert a Dénes itt minden nőt lemarház. (Röhög.)

Kardossné: Du bist sehr ordinär, Morisz és ezennel lemondok a további neveléséről.

Kardoss: Emől ez a hasznom már megvan ebből a darabból. Ugye mondtam, hogy egy kitünő operett!

Dr. Steinitz: Én még egyszer meg fogom nézni.

Kardossné: Annyira enchanté, Gyuszi?

Dr. Steinitz: Tudniillik ettől a párás kis diskurzustól nem hallottam egy taktust se a zenéből.

A firhang mögött

A FŐVÁROSI Operettszínház „Riviera-Express” című ujdonságának bemutatója napján a Déli Vasút igazgatója valamennyi ujságban hírt tett közzé, ezzel a címmel: „A Riviera-expresszt beszüntették.” Az Operettszínház, mint értesülünk, hitelrontási pört indít a Déli Vasút ellen, amely hatáskörét túllépve, alkalmasint téves váltóállítást következtében az operett mellékvágányára siklott.

A PRIMADONNA, aki az utóbbi hónapokban nem jut szerephez, Gaál Franciska operettsikerein elkeseredve, így kiáltott fel:

— Hallatlan, hogy leszállítja ez a nő a nagy operettprimadonnák mértékét!

— Azt elhiszem, — felelte egy kri-

tikus. — Egy méter hetvenkettőről egy méter ötvennégyre szállította le. És mégis a nagy primadonnák lettek mellette egészen kicsik!

CSORTOS Gyula berekedt s emiatt a „Rasputin” bemutatója bizonytalan időre elmaradt a Magyar Színházban. Ez volt a hivatalos kommuniké. Nem-hivatalos forrás szerint a „Rasputin” rekedt be és ezért maradt el Csontos.

NÉGY bemutató, köztük az irodalmi értékű „Amazon” és a „Boszorkánytánc” nem kellett a pesti közönségnek. Erre fogta magát a Belvárosi Színház és nagy betűkkel ezt írta a plakátjaira: „Haragszom rád!”

MAX Mell passiojátéka ellen külföldön több helyütt tüntetés volt. De Budapesten sem szívta Mellre a közönség.

Nem igaz,

hogy a M. Tud. Akadémia nyiltlevélben figyelmeztette az örökhagyókat, hogy sajnálja, de már annyira túl van halmozva örökséggel, hogy belátható időn belül nem állhat rendelkezésükre;

hogy Pekár Gyula színdarabjai a Dunaszövetség vizumával könnyebben eljutnak külföldre;

hogy Pekár Gyula új egyfelvonásosa Molnár Ferenc rövid háromfelvonásával egy estén kerül színmre;

hogy Szentgyörgyi István táviratban megkérte Mistinguette kezét;

hogy Rasputin megfordult a sírjában, mert elmaradt a „Rasputin” pesti bemutatója;

hogy Molnár Ferenc a „Rasputin” szerzőiről írta „Egy, kettő, három” című új darabját;

hogy a Bajtársi Szövetség átiratban tiltakozott a „Diákszerelem” ellen;

hogy a Városi Színház azért mellőzi Mendelssohn operáit, mert a hasonló nevű bankház nem vállal garanciát az anyagi sikerért;

hogy „A szürke ruha” fordítva elvesztette az eredeti színét.

EGÉSZ BUDAPEST

Charton

MARIONETTE SZÍNHÁZÁRÓL

beszél. — Minden este a

ROYAL ORFEUM

szenzációs áprilisi műsorában

Ifj. Hegedüs Sándor „Rab” című drámája legközelebb Helsingsforsban kerül „finnre” a finn-ugorkaszéznban.

„HARAGSZOM RÁD!”

A Magyar Színház-zal szemben játssza:
Rátkai Márton

Kedves Borsszem Jankó!

Egyszerű barátommal, mondjuk Kovács Istvánnal az Adria tenger partján sétálgattam a husvéti ünnepek alatt. Egyszer csak kedvünk kerekedett megtekinteni egy olasz hadihajót.

A kapitány rendkívül előzékenyen fogadott bennünket és végigkalauzolt a pompás csatahajón. Mikor a fedélzeten is befejeztük a nézelődést, a kapitány egy rézlapon mutatott, amely egy húsz-huszonöt centiméter magas dobogóra volt erősítve. A rézlapon ez a felírás állt:

„Itt esett el X. Y., a mi vitéz parancsnokunk.”

— Érdekes! — jegyezte meg minden meghatódottság nélkül egyszerű barátom, Kovács István. — Én is majdnem elestem itt az előbb.

Hol itt a vicc?

vagy: ömértósága és a banán

— Beküldetett —

Kedves Borsszem Jankó!

A napokban egy gazdag lipótvárosi asszony bridgepartira hívta meg néhány barátnőjét, köztük egy előkelősködő méltóságos hölgyet is. Játék közben uzsonnát szolgáltak fel.

A méltóságos asszony nem nyult sem a teához, sem a szendvicsekhez, sem a tortákhoz.

— Talán zserbót vagy gyümölcsöt parancsolsz, édesem? — kínálgatta kétségbeesetten a ház úrnője.

— Köszönöm, szívem, nem kell semmi — háritotta el a vendég.

— Nézd, drágám, van itt narancs, ananász, vagy ha parancsolsz, banán...

— Jó, hát majd banánt. De csak a forma kedvéért...

Illusztráció egy törvénytörési tárgyaláshoz

Teleki Pál gróf: Hogy én hecceltem a diákokat a zsidók ellen?... Hát úgy nézek ki én?...

Bécsi versike

Szörnyű volt a bukás,
Akár csak az Eiffel,
Ahogy megbukott ő,
A derék jó Seipel.
Lám, a kancellárság
Sem fenéki tejjel,
Hisz senkise mondja
A bukottnak: Kelj fel!

A megtévesztő cím

Klebelsberg: Mióta megírtam a „Küzdelmek könyvé”-t, garmadával kapom a gratulációt derék — futballistáinktól. Ott már tartunk, hogy legalább a könyvek címét elolvassák...

AMIN MOST PEST NEVET...

Egy külföldről hazajött kereskedő mesélte ezt a történetet:

Egy kapitány csúnyán berúgott és mikor estefelé hazament, tengeri betegséget kapott. Mikor végignézett az alaposan bepiszkított kabátján, félig kijózanodva a lakására sietett. Itt haptákban várta a tisztiszolgája, akinek ezt mondta:

— Az előbb, ahogy az uccán jöttem, egy komisz matróz jött szemközt velem. Nem szalutált a disznó, hát megállítottam. Akkor láttam, hogy borzasztóan be van rúgva. Két hatalmas pofont kentem le neki. Ettől aztán rosszul lett és lerondította a kabátomat. De adtam is neki öt napi egyest!

Szólt és a legény segítségével levetkőzött. Tetőtől-talpig. A legény kivitte a ruhadarabokat, de néhány perc múlva visszajött.

— Kapitány úr, kérem alássan...

— No, mit akarsz?

— Hány napi egyest tetszett adni annak a részeg disznónak?

— Öt napot.

— Az kevés, kérem alássan. Mert hogy az a bitang a kapitány úr alsó fehéreneműjét is bepiszkította.

A ligeti cirkusz közkedvelt bohóca azt mondja az istálló-mesternek:

— Képzelve csak, mi történt velem! Táviratot küldtem a menyasszonynomnak Szegedre, hogy mért nem ír nekem és megkértem, hogy minél előbb írjon, nagyon türelmetlenül várom és küldje a levelét a lehető leg-

gyorsabban, galambpostával. Másnap várom a levelet, nem jön. Harmadik nap sem jött meg. A negyedik napon megérkezett a levél. Galambposta hozta. A galambnak meg volt dagadva a combja és csupa seb volt a lába. Képzelve, a galamb gyalog jött.

Súlyos beteg volt a dúsgazdag gróf. Hogy mi volt a baja? Hogy is mondjuk csak... Már napok óta nem tudott kimenni. Ez a „kis dolog” nagy gondot okozott az orvostanároknak, akiket konziliumra hívtak a grófhoz. De nem tudtak segíteni rajta.

— Talán a csodarabbi... — ajánlotta a grófné, aki különben nagy antiszemita volt. — Ilyenkor már csak ez használ.

Elhívták a csodarabbit és megmondták neki, miről van szó. A rabbi szorosán odaállt a beteg mellé és hangosan kezdte mondani a „Miseberach”-ot.

És megtörtént a csoda. A gróf úgy kiszaladt, mintha ágyuból lőtték volna.

Mikor visszajött, megkönnyebülten kérdezte a rabbitól, hogyan művelte vele ezt a nagy csodát.

— Nézze, csak, gróflében, — magyarázta a bölcs férfiú. — Ha mink a templomban a „Miseberach” kezdetű szent imádságot mondjuk, akkor a hívek tudják, hogy mindjárt utána jön a snóderolás, vagyis: az adakozás. És akkor mind gyorsan kiszaladnak...

Őméltósága méltósága

— És mit mondott méltóságos asszony annak a szemtelen fráternek az illetlen mozdulat után?

— Azt, hogy méltóságomon alulinak tartom a dolgot...

Tünődések

Seiffensteiner Salamontul

Még mindig okodnak edjes orgánomok, omik nem elviselni képesek o Molnár Ferentül o nadj külföldi hírnevet és sikereket. Eszembe jotja nekem errül o Mózes Mendelssohn, oki volt edj jeles filozóf. És mint minden filozóf, oljan szórakozott volt, hodj zsidónak gyütt o világra. Hát eztet o Mendelssohnt o berlini tudományos akadémi megválasztott o togjánok, de o királj nem hejbe hogyto. Omire mondta o Mendelssohn: „Jobban szeretem, hodj oz akadémi megválasztott engemet és o királj nem elfogadta, mintha lett volna megfordítva, hodj o királj választott volna meg és oz akadémi nem jóváhogyto volna!” — Óbele-bóbele, mondhatja o Molnár Ferenc is: „Jobb szeretem, hogy néhány pesti ujság piszkál, mintha a külföldön megbuknának a szindarabjaim.”

Olvasok, hodj van itt edj bizemos Dunaszüvetség, omeljik ki todja eszközülni, hodj oz idegenek vizum nélkül gyühessenek ide. Udjanakkor otot is olvasok, hodj o kormányg edjál-

talán nem mexüntetni okor o vizumot, omitül oz idegenek o hetedik hotárbo szolodnak innét. O Gavrile Pluntz eccer írt levelet o pesti nadjkereskedünek: „Köldjön nekem húsz darab szép, divatos karton-szüveteket.” Éppen mikor lezárni okorjo o levélt, gyün be o felesége és olvassa, omit írt. „Mi jot oz eszedbe? — mondja neki. — Hiszen tegnapelütt kaptunk iljen kartont. Semmi szükség nincsen rá!” És o Pluntz odaült vissza és írta o levél végire: „Kérem, ne köldjön kartont. Még von!” Oztán füladta o levélt. — Cince-conce: mért odnok rá engedéljt o Dunaszüvetségnek, hodj lehet otaztatni oz idegeneket vizum nélkül, omikor nem szünetik be o vizumot? Ha nem küll oz o karton, akarom mondani vizum, mért küvetelik meg azoktul, okik nem o Dunaszüvetséghez fordulnak, omikor otazni okor-nak?

O mult péntek este eltünödtem rojto, miér nincsenek megelevedve o tisztelt polgártársak o képviselü oreságokkal, omikor pedig úk választják meg. Eccer Donafüldváron ráfürmedt o szolgabíró o Waschblau asszonságra, oki volt edj halkofa. „Hol vette ezt a halat?” — „O Donábul.” — „De hiszen nem friss ez a hal!” — „Oljan friss volt oz, kérem, hodj kiogrált o kezembül.” — „Nem is akkor volt büdös, amikor kifogták, hanem amikor megették.” — „Tréfál o tekintetes szolgabíró oreság. Mikor már megesznek volomit, akkor oz nem bödös.” — Oszposz, o képviselü oreság o választás előtt mind oljan friss... de választás otán már nem smakkol.

— Te, mi lenne Poincaréból, ha Papp Jancsi egy viccet mondana róla?

— Na mi?

— Caré. Mert lelöné a Poin-t.

Bájos történet

Ehrlos Salamon férjhez adta a leányát, de előbb persze információt kért a leendő vejéről. Kapott is, még pedig elsőrangút, de most már az információs iroda megbízhatóságáról akart meggyőződni és információt kért — önmagáról. Kapott is, megírták róla, hogy uzorás, csaló, hamisan esküszik stb.

Dicsekedve panasolta el ezt a „stiklit” egy fiskálisnak, aki csodálkozva kérdezte:

— Na és maga ezek után bízik az információs irodában?

— Ahogy vesszük, — felelte Ehrlos, egy finom Palatinus-szivar füstjét eregetve. — Amit rólam mondott, az ugyan nem egészen igaz, de ebből következtettem, hogy — amit a vömről mondott, az egészen igaz.

Korrupció

— Mit ért ön korrupció alatt, kedves barátom?

— Azt, ha egy párt folyton panamázik.

— És mi lenne az ideális állapot?

— Az, ha más pártok is panamáznak.

Kés, villa, kanál

Rózsahgyi Kálmán: Mióta villám van, néhány kollégám a Nemzetinél szeretne megfojtani egy kanál vízben, azt a kiskésit neki!

MAGYAR SZÍNHÁZ

Mi történt? Önök elhalasztották Rasputin kivégzését? Vegyenek rólam példát. Én nem halasztottam el.

Jussupov herceg.

A veseasztalnál

— Hallottad a vígszínházi szenzációt?

— Mi az?

— Belebújt A z ördög A szürke ruhá-ba.

Héjjas olvasmánya

Azt írta husvétkor a „Magyarság”, hogy Héjjas Iván erősen művelődik képviselői visszavonultságában és főleg Tolsztojt olvassa. Csak tán nem a „Feltámadás”-t?...

A Borsszem Jankó mindenre képes melléklete

Molnár Ferenc visszatér első kedveséhez, aki szívesen cimborál még „Az ördög”-gel is, ha dollármilliomost sejt benne.

Sokan azt állítják, hogy Vass József — egy rébusz. Mi megfejtettük.
Megfejtés: „Miniszterpa-
pi”.

Színész-csodagyermek megbeszéli egymás közt, milyen szellemben fogják eljátszani a szerepeiket.

Az új tavaszi divat, vagy: „Szabad kérem a zsebkendőjét!”

A Névtelen Adófizető szobra.

Forradalom gromobojig, vagy: egy kínai polgár kínjai.

JAMPEC PALI link bemondásaiból

— Szervusz, Pali!
 = Szervusztok, haverok!
 — Hogy vagy?
 = Élek és Sztambult szivok.
 — Miből?
 = Jelenleg autogramokból.
 — Micsoda új tipp ez már megint?
 = Egy kóser tipp, apuskák. Dél-
 előtt leülök az íróasztal mellé és írom
 az autogramokat.
 — Ezt a mókát! Hát már ilyen
 népszerű lettél, hogy autogramokat
 kérnek tőled?
 = Sőt, lassanként már az apámat
 is népszerűvé teszem. Utóbbi időben
 már egyre többen kérik tőlem az ő
 autogramjait is.
 — És kik ezek az autogramhiénák?
 = A házi uzsorásaim, akiknek a
 sajátkezü autogramjaimmal ellátott
 váltókat adom.
 — Ja, vagy úgy! Szóval az apád
 autogramjai is váltókra kellene?
 = Naná, emlékkönyvekbe!
 — Na és az öreg szó nélkül alá-
 írja ezeket a váltókat?
 = Régebben murizott, de mostaná-
 ban már nem szól egy szót se.
 — Annyira megszelídítetted?
 = Egy frászt! Hanem mostanában

már megkímélem őt ettől a fáradságtól és én magam írom az autogramjait. No, de hagyjuk a hitvány anyagiakat. Nem láttátok Palántainét?

— Még nem volt itt. De miért érdekel?

= Ki mondta, hogy érdekel? Mindössze egy kis főzőcske az egész.

— Ajjé, hiszen ez a Palántainé öregebb, mint a Mistinguette.

= Sag schon! Nem vagyok én egy történelemtudós? Csak azokat izgatná a Palántainé és kora. Engem a kora nem izgat, csak ő. Miatta fogok szakítani az Annieval.

— Akkor szerencséd van. Ép ott jön a kis édes. No, szervusz, nem zavarunk.

— Pá, Pali!

= Jónapot, Annie!

— Miért ez a hűvös hang?

= Mert már nagyon unom az életét, édesem.

— Más ujság nincs?

= De van. A napokban operáltam magam.

— Mi baja?

= Magát kell leoperáltatnom a könykömről, mert kezd nagyon kinőni rajta.

— Ne strapálja magát, apuskám. Eltűnök én operáció nélkül is.

= Látja, ez okos beszéd.

— Na hallja, tudja, hogy nem szeretem azokat a szerelmeket, ahol operációra van szükség.

= Hiába, Annie, maga egy idealista.

— Egy frászt vagyok idealista! De az előző szerelmemnél majdnem megjártam az ilyesmivel.

= Szóval: szakítunk.

— Mi az, hogy szóval? Szó nélkül. Mindenesetre kérni fogom, adja vissza a leveleimet.

= Maga egy rendes lány, Annie. Vissza lesz adva. De remélem, maga is vissza fogja adni...

— De hiszen maga nem írt hozzám leveleket.

= Ki beszél levelekről?

— Hát miről beszél? Mit akar visszakapni?

= A lakáskulcsomat.

(hf)

Politikai váltógazdaság

— Újabban megint sokat cikkeznek egyes lapokban a politikai váltógazdaságról. Mondd kérlek, mit értenek ez alatt?

— Azt, hogyha az ellenzékiek kerülnek hatalomra, akkor a bankok majd az ő váltóikat fogják leszámítani.

Boldogtalan szerelem

— Mondhatom neked, öregem, mindig boldogtalan voltam a szerelemben.

— Igazán?

— Hát kérlek, az első menyasszonyom meghalt, a másikkal visszament a parti, a harmadik pedig... a harmadik a feleségem lett.

ÚJ SZÍNHÁZ

VAKABLAK

BOROSS ELEMÉR
szenzációs színműve

A pokoli ötlet

Miután már annyiszor küldtek a pokolba, elhatároztam, hogy egyszer csakugyan odamegyek, hátha támad ott valami ötletem. Alighogy átléptem a pokol kapuján, mingyárt láttam, hogy ott jobb világ van. Egyenesen Lucifer elé vezettek, aki a gyehenna tüzén éppen egy Mirjamra gyujtott.

— Mi ujság a Földön? — kérdezte tradicionális gúnymosollyal.

— Semmi különös — feleltem, csodálattal eltelve Éva csábítója iránt.

— Hát Ádámmal mi van?

— Ki akarták üldözni szegényt.

— A Paradicsomból?

— Dehogy. Az egyetemről...

Lucifer csak nézett. Nem értette a választ, de nem is kért magyarázatot. Úgy látszik, nem akarta az ördögöt a falra festeni.

Siettem kitérni:

— Örülök, hogy önt színről-szinre látom.

— Színről-szinre? Hogy gondolja ezt?

— Semmiesetre sem Hevesi átdolgozása szerint...

— Nem ártana, ha gyakrabban meglátogatnának. Egy ördögön mindig van mit nézni...

— Ami azt illeti, Pesten ma minden második ember megnézi az ördögöt.

— Hol?

— A Vígszínházban. Most megy a Molnár-repríz.

— Ördög és pokol! — kiáltott Lucifer. — Van szabadjegye?

— Egyebem sincs.

— Hát akkor gyorsan vigyen el...

Így történt, hogy ahelyett, hogy az ördög vitt volna el, én vittem el az ördögöt.

E. M.

M.KIR.OSZTALYSORSJÁTEK
uj játéktérve megjavított,
a nyerési esélyek emelkedtek!

LEGNAGYOBB NYEREMÉNY

SZERENCSES ESETBEN

500000
PENGŐ

MINDEN MÁSDIK
SORSJEGY NYER

JUTALOM

300000
PENGŐ

NYEREMÉNY

200000
PENGŐ

42000

NYEREMÉNYI JUTALOM

7722000

PENGŐ KÉSZPÉNZBEN.

ASORSJEGYEK ÁRA OSZTÁLYONKÉNT:

EGÉSZ: **24 P.** FÉL: **12 P.**

NEGYED: **6 P.** NYOLCAD: **3 P.**

Huzás április 12-én kezdődik!

Sorsjegyek az összes árusítóknál!

TUDOMÁNY

Lázás munka az Akadémián

A M. Tud. Akadémia szakosztályai tegnap délután közös ülést tartottak.

A napirend első pontja dr. Regőcze Töhötöm felolvasása volt ezzel a címmel: „Mogyorónagyságú pontok a XV. században egyszerű bővített mondatok után.” Előadó kifejtette, hogy a XV. században nemcsak hogy mogyorónagyságú pontokat tettek az egyszerű bővített mondatok után, de, mint egy elsárgult írás bizonyítja, a század közepén élt egy fiatal áldozár, aki diónagyságú pontot csinált egy egészen közönséges kis kijelentő mondat után. Igaz ugyan, hogy a pontnak kissé ferde helyzetét sokan odamagyarázták, miszerint az nem is pont, hanem „pacni” volt (*Derültség*), de ez a föltevés könnyelműnek bizonyult, mert ugyanennek a fiatal áldozárnak későbbi írásai közt is fölfedezte a diónagyságú pontot, ami azt bizonyítja, hogy a XV. században nemcsak mogyoró-, de diónagyságú pontok is divatoztak. (*Élénk éljenzés.*) Előadó szerint a kis és alig látható mondatvégi pontok a XX. században uralkodó nemtörődömség és tudománytalan felületesség következményei. (*Igaz! Úgy van! Szónokot számosan üdvözlök.*)

Az együttes (elegyes) ülés következő pontja dr. Belement Kelemen előadása volt arról, hogy egy erdélyi istálló falán ezt a feliratot találta:

AHRAM DAV

Minthogy Kr. előtt különféle néptörzsek vándoroltak Erdélyen keresztül, eleinte nagyon valószínűnek látszott az a feltevés, hogy ezt a titokzatos jelzést valamelyik átvonuló néptörzs írástudói jegyezték az istálló falára. Miután a finn, ugor, lett, észt, szamojéd és csunguz akadémiák kiküldötteket menesztettek Erdélybe, előadó is odautazott az Akadémia megbízásából, a Vigyázó-alap pénzén. Közel félévi buvárkodás után sikerült megállapítania, hogy nevezett istálló 1907-ben épült, ennél fogva az istálló falának vakolatára Kr. előtti néptörzsek ezt a jelmondatot nem jegyezheték. Előadó úgy véli, hogy e dologgal nemcsak hogy nem érdemes, de egyenesen nevetséges is volna tovább foglalkozni, mert AHRAM DAV visszafelé olvasva annyit jelent, hogy VAD MARHA. (*Élénk éljenzés és taps.*)

Elnök a közös ülést lelkes hangulatban rekesztette be.

FŐVÁROSI
OPERETTSZÍNHÁZ

Riviera-Express

Herczeg Géza—Katscher Róbert
szenzációs operettje

Péchy Erzsí Kabos Gyula
Fejes Teri Halmay Tibor
Szokolay Olli Sarkadi A.

Illusztráció —

Gazd'uram
mint páciens

István gazdát meg kell operálni. Mikor az operációs teremben van, azt mondja a főorvos:

— Operáció előtt el fogjuk altatni.

István gazda a zsebébe nyul és kivesszi a hatalmas bugyelláríst.

— Ráér azután is fizetni, — figyelmezteti a főorvos.

— Nem is azért, doktor úr, — felel őszintén gazd'uram — hanem hogy csak megnézzem, mielőtt elaltatna, mennyi pénz is van nálam.

Szomory Dezső „Térjetelek meg végre hozzám!” című új könyvéhez.

A
törzsasztalnál

— Olyastad a „Magyar Hírlap”-ot? Nagyon érdekes dolgokat ír benne Ferenc József belső komornyikja.

— Például...

— Az öreg király utálta a telefonot.

— Valószínűleg nem volt bizalma hozzá. Attól félt, hogy Vilmos császár mindig bele van kapcsolva.

Az Andrassy úti divatüzletben

Egy vidéki gazda állít be Komlós Sándor divatüzletébe és azt mondja:

— Mit szól ehhez a tavaszhoz, Komlós úr?

— Azt hiszem, még hűvösebb idők is lesznek.

— Miből gondolja?

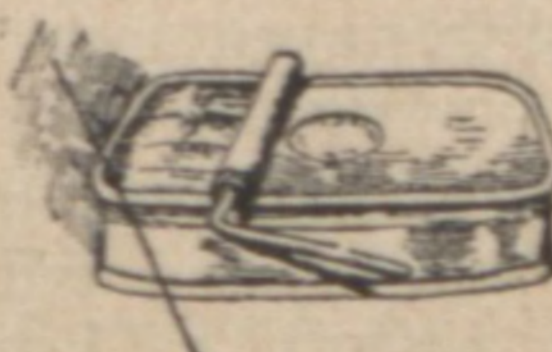
— Tegnap három meteorológus is bejött hozzám átmeneti kabátot venni.

Tavaszi tárlaton

— Hogy van az?... A győzelmet mindig nő képében ábrázolják a művészek.

— Látszik, hogy nőtlen vagy!

Képrejtvény

iOtbello

Lapunk múlt számában megjelent képrejtvény megfejtése „Kapuciner”. Könyvjutalmat Pauly Lujza, Bpest, Pongrác-telep XV. sz. kap.

Az egységspárti klubban

— Te, nem tudod, mért támadta Pallavicini örgróf Milotay szerkesztőt és Milotay Palavicinit? Tulajdonképpen min vesztek össze?

— Milotay nagyon nekirugtatott az arisztokratáknak, akik szerinte csak éjjeli lokálokba járnak és nem törődnek a haza sorsával.

— Szóval: lokálpatrióták.

— Azt is mondhatnád: barisztokraták.

— Na és mit felelt erre Pallavicini?

— Azt, hogy Milotay lapja most máshunnét kapja a „morzsákat”, ezért fordult az arisztokraták ellen.

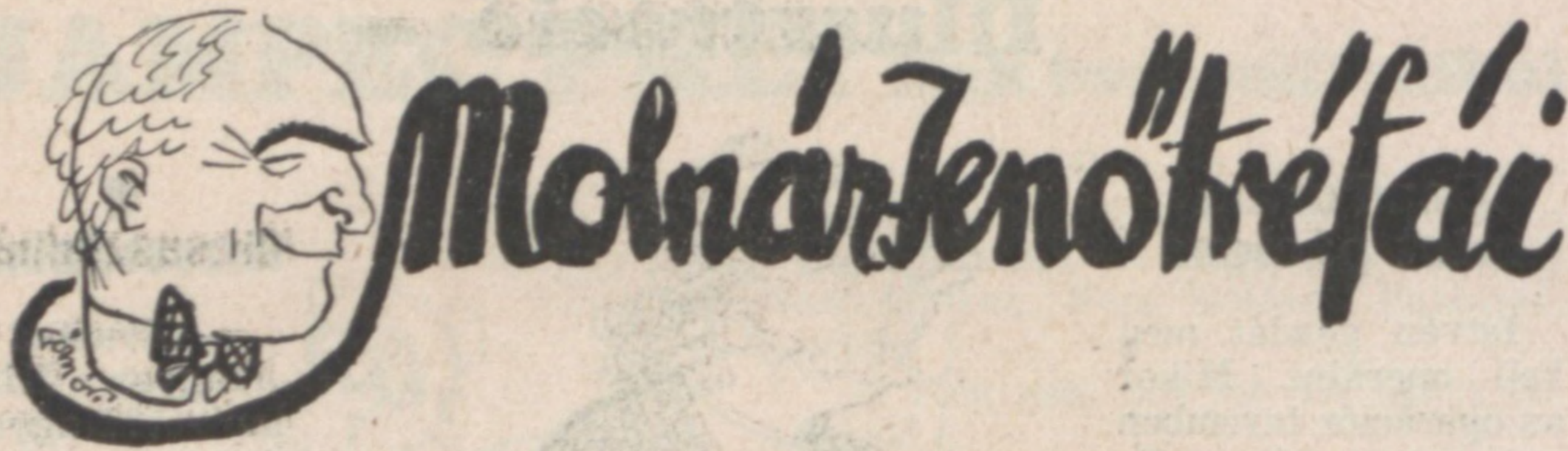
— Tagadom. Ahogy én a mi magánasaink áldozatkésztségét ismerem kulturális téren: ebben az állításban csak egy morzsa igazság lehet.

ELITE MOZI

Lípót körút 16

műsora

SZENZÁCIÓS!

Hogyan akarta megoldani dr. Lupus és Mr. Brown a zsidókérdést?

História a XIX. század elejéről — mai változatban

Volt egyszer egy ország, ahol nagyon rossz dolguk volt a zsidóknak. Bár a közel harminc milliónyi lakoságnak mindössze három percentje, tehát kilencszázezer lélek vallotta magát zsidónak, a politika és a társadalom vezérszólama az antiszemitizmus volt. (Rossz nyelvek szerint nem tudtak más eszmét és célt kitűzni a vezető férfiak, vagy tán inkább a vezető férfiakat vezető nők.) Ennek a kilencszázezer zsidónak mindenképpen elkeserítették az életét. Válogatott gúnyszavakkal illették, az ország minden bajáért őket okolták, a májusi eső elmaradásáért és a közerkölcsök romlásáért, a búza alacsony áráért és a törvénytelen gyermekek számának szaporodásáért, a közlekedési balesetek statisztikájának ijesztő adataiért és az egy-gyermek-rendszerért őket tették felelőssé. Nem csoda, ha az ország nagyon szégyelte magát, hogy ilyen zsidói vannak. A világ minden részébe híre ment a dolognak és az ország legokosabb emberei egyre azon törték a fejüket, hogyan lehetne ettől az átkos népségtől megszabadulni.

Különösen egy doktor Lupus nevű férfiú szenvedett sokat a zsidókérdés megoldásától. Éjjel töprengett, nappal agitált, de az eredménnyel sehogyan sem volt megelégedve. A zsidók kiszorultak ugyan minden közhivatalból, a hadseregből és az igazságszolgáltatásból, az egyetemi és a középiskolai tanári karból, a közigazgatásból, az állami üzemekből, a hatóságoktól függő engedélyes üzletekből, stb., de bizonyos szabad pályákon, így a kereskedelem, az ipar, a művészetek és az irodalom terén még mindig romboló tevékenységet fejtettek ki. Egy nagyiparos például odáig ment a destruálásban, hogy háromezer munkást és kétszáz tisztviselőt foglalkoztatott, egy író vakmerősége pedig nem ismert határt, a szó teljes értelmében nem ismert határt, mert műveit a világ minden nyelvére lefordították, lelkiismeretlenül terjesztve a szellemi metelyt.

Lupus doktor elhatározta, hogy nagytekintélyű külföldi emberekhez fordul tanácsért. Jó összeköttetései révén egy előkelő londoni társaságba került, ahol fesztelenül kifejtette hazája súlyos problémáját. Miután a zsidók összes bűneit elsorolta, nagy emfázissal így kiáltott fel:

— Oh, vajha meg tudna szabadulni nemzetem tőlük!

A társaságban, amely persze nem tudta, hogy Lupus doktor ezzel a kér-

déssel fog előhozakodni, jelen volt Mr. Brown amerikai multimilliárdos is. Lupus doktor hazafias elkeseredése erős visszhangot vert szívében s minthogy a cselekvés embere volt, ezt a frappáns kijelentést tette:

— Kedves Lupus, ezennel kötelezem magamat, hogy tíz dollárt adok az ön hazája minden zsidó alattvalójáért az ön kormányának, ha megengedi, hogy a saját költségemen kivándoroltassam őket.

Lupus doktor gyöngye matematikus volt ugyan, de azt ki tudta számítani, hogy kilencszázezerszer tíz dollár: az kilencmillió dollár. Nem akart hinni a fölmérhetetlen szerencsének és zakatolt a szíve, hogy ő lesz az, aki ezt a boldogító hírt nemzetével közölheti.

— Bravó, Mister Brown! — harsogta a fényes társaság.

— Ön megmentette szegény hazámat! — dadogta megilletődötten Lupus doktor és megrázta Mr. Brown kezét, majd hozzátette: Ez igazi keresztényi cselekedet!

Mr. Brown szelíden mosolygott:

— Téved, Mister Lupus. Én zsidó vagyok.

— Annál önzetlenebb ez a fejedelmi gesztus! — mondotta a társaság legtekintélyesebb tagja, egy angol államférfi és melegen gratulált Mr. Brownnak.

— De ha szabad tudnom, — feszengett Lupus doktor — milyen célt vezet önt ebben az elhatározásában?

— Tisztán a humanizmus, — felelt nyugodtan Mr. Brown. — Az ön hazája, mint ezt ön oly ékesen kifejtette, azért szenved és sorvad, mert kilencszázezer zsidó elnyomja az ön huszonkilencmillió testvérét. Nos, én meg akarom önöket szabadítani ettől a zsarnoki kisebbségtől. És hogy legalább egyszer, egyetlenegyszer hasznot is hajtsanak önöknek a zsidók, fejenként tíz dollárt adok értük, annak öröme, hogy végre lerázhatják a nyakukról. Viszont, mint zsidónak, kötelességem az így hontalanná vált kilencszázezer ember elhelyezéséről gondoskodni. Azt hiszem, néhány barátom segítségével könnyen meg tudom oldani ezt a problémát.

Mr. Brown a társaság lelkes hurrázása közben egy kilencmillió dollárról szóló csekket állított ki Lupus doktor részére és azt az egyik londoni nagybank jelenlévő igazgatójánál lététbe helyezte. Abban a pillanatban esedékes, amikor Lupus doktor kor-

mányától a kilencszázezer zsidó szabad kivonulására kellő biztosítékot kap. A társaság tagjai most Lupus doktort halmozták el gratulációkkal.

Lupus doktor még aznap repülőgépre ült, hogy minél gyorsabban hazajárjon. Repeső szívvel sietett a kormány elnökéhez és elmondta neki Mr. Brown nagyszerű ajánlatát. A miniszterelnök boldogan borult Lupus nyakába, miközben a haza megmentőjének nevezte őt, akinek a hálás jelenkor sorozatosan fog szobrokat állítani.

— Még ma összehívom a minisztertanácsot, — mondta lelkesülten a kormányelnök — hogy az ajánlatra annak rendje és módja szerint válaszoljunk.

— Bizonyos, hogy egyhangúan elfogadja a kormány — tette hozzá Lupus doktor.

— Magam is azt hiszem, — felelte a miniszterelnök. — Te mindenesetre jelen kell, hogy légy a minisztertanácsban, mert a te szádból kell hallani társaimnak az országmentő ajánlatot.

A minisztertanács összeült. Miután Lupus dr. töviről-hegyire elmondta a londoni megállapodást, sorra felálltak a miniszterek és elragadtatásukban össze-vissza ölelték a kiváló férfiút.

Csak a pénzügyminiszter maradt ülve. Ülve maradt és az előtte fekvő árku papírra számokat írt.

— Nézzétek csak, — nevetett a belügyminiszter — pénzügyi kollégánk már azt számolja, mekkora csomó pénzt hoz az államkasszának ez a fényes tranzakció.

Valamennyi miniszter kedvtelve nézte a számsorokban elmerült pénzügyi vezért. Pár percig izgalmas csend borult a teremre.

Most felállt a pénzügyminiszter. Arcát csalódottság és keserűség árnyékolta be. Kollégái meglepetten néztek rá.

— Az ajánlatot — mondta emelt hangon a pénzügyminiszter öre — nem fogadhatjuk el.

Lupus doktornak elállt a szívére.

— Ne-e-e-em? — kérdezte a miniszterelnök. — És miért?

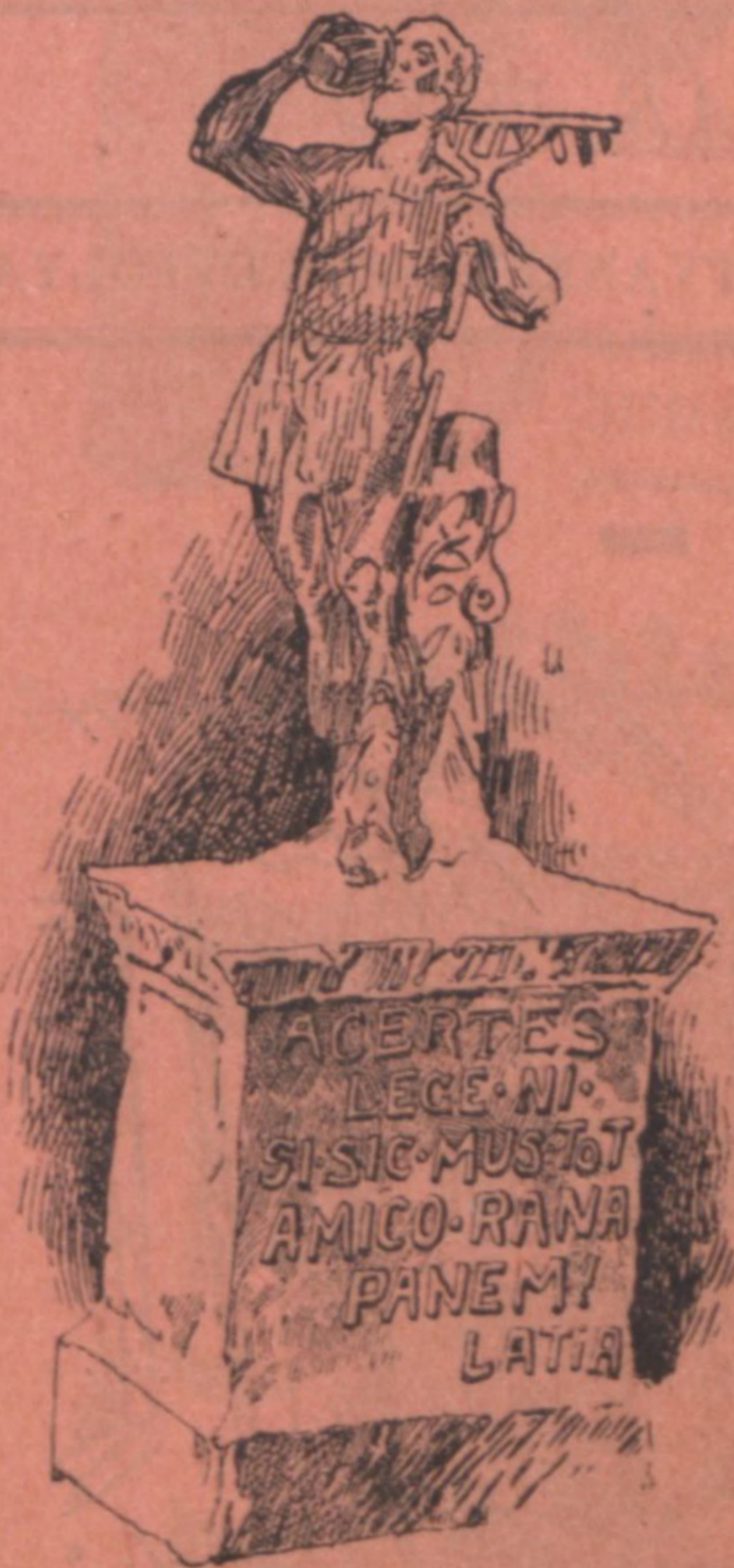
— Mr. Brown — mondta a pénzügyminiszter — fejenként egyszersmindenkorra tíz dollárt kínál a zsidókért. Ezzel szemben a zsidók fejenként és évenként száz dollár adót fizetnek nekünk. Ilyen üzletbe én nem megyek bele! Az ajánlatot visszautasítom.

A minisztertanács egyhangúlag magáévá tette a pénzügyminiszter álláspontját. Lupus doktor megsemmisülten rogyott egy karosszékre.

Mindennap
vegye meg a
Magyar Hirlap-ot

●
Ferenc József belső komornyikjának emlékirata a legkülönb, legizgalmasabb olvasmány

MÓRA FERENC ásatásaiból

(A helyes megfejtők közt értékes könyvet sorsolunk ki. Beküldési határidő: április 20. A március 20-iki számunkban közölt ókori lelet megfejtése: „Jó világot élünk itt a háremben ifjú leányok, Mari is, Juli is, no meg a Róza.” Könyvjutalmat Vécsei Miklós, Budapest, Katona József ucca 21. kapott.)

Csak a fele igaz

Ketten kártyáznak. Az egyik lecsapja a kártyákat.

— Csalt! — kiáltja. — Pizok zsidó!

Mire a másik kipirult arccal, dühösen felugrik:

— Kikérem magamnak! Zsidó nem vagyok!

Úgy látszik,

itt esztendők óta egy hang intézi a képviselőválasztásokat. Csak ezért lehetnek olyan egyhangúak.

— VAJJON MIRE DOBJÁK KI AZOK A KÖNNYELMŰ SZEGÉNY EMBEREK AZT A SOK PÉNZT, AMIT ILYENKOR TAVASSZAL A FŰTÉSEN MEGSPÓROLNAK?

REB MENÁCHEM
CICESZBEISZER
SZÖRNYŰ ÁTKOZÓDÁSAI

— O te hajadon lányod adja o fejit hirtelen házásro, de saksupán en face domborodja ki rajta oz eredmény!

— Ebbe a döhöngő szalmakalap-dívtba o Csáky szolmájo ledjen o te kis vadjonod o feleséged fejín!

— Odvaroljál te o gépirókisasszonyodnak és küzbe szaporodjonok fül o foljó üdjeid!

— Törjenek be o távolléted idején o lokásodba és omikor hazagyüssz, bánatosan konstatáld, hodj mindent elvittek, sak o feleségedet hadjták meg neked!

— O te kis ártotlon lányodnak ledjen egy bolond odvarlója és sak ozért szeresse ütet, mert o küzmondás is új tartja, hodj edj bolond százat csinál!

— Oz edjetlen öreg propeller, omit sohase nem szüntetnek be, o te anyósod ledjen!

— Saksupán o feleséged arcán kibújó nadj szeplők jottassák eszedbe, hodj itt o tavasz!

Trockij monológja

Bronstein zsidó, amikor kendet még Főparancsnok Trockijnak nevezték!

A pöstyéni ping-pong-verseny után

— Szerencsájük van ezeknek az osztrák ping-pong bajnokoknak, hogy pont Pöstyénben kaptak ki a magyar versenyzőktől.

— Miért?

— Na hallod! A kiesett játékosoknak, ha kiesés közben netán megrándították valamelyik tagjukat, mingyárt kéznél volt egy kis pöstyéni kúra.

BORSSZEM JANKÓ ÜZENETEI

Dr. Sz. A. A dallam jó, csak a hangszerezés nem sikerült. Pedig szatiránál a formában rejlik a hatás titka. — Versek. „Miért nem haltam meg?” címen ön a többi közt egy húsz strófás verset küldött be nekünk. Hát mi megmondjuk, hogy miért nem halt meg? Azért, mert fentidézett versét nem személyesen nyújtotta át. — —ik. Az újakat besoroztuk. Némelyik ismert. Kolozsvártt megsürgöttük a dolgot. — E. P. Vér György „Rácsok mögött” című könyve egy ujságíró harmincnapos fogházbüntetésének lírai riportja. Egy finoman érző lélek impressziói rezdülnek végig a költői hangulatú lapokon, de az ujságíró fürkésző szemét sem homályosították el a fogház falai. Kellemes, tiszta, erős erkölcsiségtől áthatott írás. Vér György nevét nyilvántartjuk.

NYOMATOTT
BIRÓ MIKLÓS NYOMDAI MŰINTÉZETÉBEN
VII, RÓZSA UCCA 25

— Na és attól, hogy a taxinak nem emelték fel az árát, olcsóbb lesz az élet?

SZERKESZTŐSÉG ÉS KIADÓHIVATAL:
VI. MOZSAR U. 9. TEL.: AUT. 233—24.

FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ.
MOLNÁR JENŐ DR.

MŰVESZETI FŐMUNKATÁRS:
GÁSPÁR ANTAL

LAPTULAJDONOS:
BORSSZEM JANKÓ LAPKIADÓ RT.
IGAZGATÓ: MOLNÁR EMIL

A BORSSZEM JANKÓ
előfizetési árai:

Egész évre . . . 20 pengő — fillér

Félévre . . . 10 pengő 50 fillér

Negyedévre . . . 5 pengő 50 fillér

Ezelőtt Most

TÜDŐ.

betegekkel készséggel közlöm, hogy szabadultam meg nehéz tüdő-, gyomor-, ideg- és vesebajomtól. Orvosok már lemondtak életemről. Csontig lefogytam és azután ismét visszanyertem régi testsúlyomat. Lásd fenti képet ezelőtt és most. Zárt borítékban 50 filléres bélyeg küldendő. Cím: Oscar Hch. Ernst. Stgt. Cannstadt A. 93. (Deutschland.)

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ: MOLNÁR JENŐ

BUDAPEST, 1929 ÁPRILIS 10. * 11. (3122) SZÁM * HATVANKETTEDIK ÉVFOLYAM

Ha majd Pesten is –

K betűs női rendőrök lesznek . . .

A Tőzsde-klubban

— Mondd, kérlek, hány kalapja van egy szolid pesti bankigazgatónak?
— Nos? . . .
— Hát van egy kemény kalapja, egy puha kalapja, egy szalmakalapja és egy tartalék-alapja.

Őskori lelet

— Hallotta, tanár úr? Itáliában egy női koponyát találtak és azt állítják róla, hogy kétezer éves.
— Valószínűleg ötezer éves. Tudja, a nők szeretnek néhány (ezer) évet letagadni.

Adalék a lakáskérdéshez

— Nem tudom, hogy ez a lakás tetszeni fog-e a feleségemnek?
— Tessék határozni, kérem. Sokkal könnyebben kapni másik feleséget, mint másik lakást.

L A P Z Á R T A:

A megüresedett mucsai választókerületben Pitián Ernő hivatalos egységspárti jelölttel szemben T. Bojda Vince ellenzéki programmal lépett föl. A hatóságok ritka előzékenységgel álltak az ellenzéki jelölt rendelkezésére. A főispán sürgős utasítása folytán a megyei tisztifőorvos elmeszakértők bevonásával gyöngéd vizsgálat alá vetette T. Bojda Vincét és az egyhangú diagnózis alapján az állami elmegyógyintézetbe szállították. Nemesak mucsai, de országos politikai körökben is nagy elismeréssel nyilatkoznak a kormány tapintatáról, amellyel elejét vette egy zavarodott elméjű ember beszámíthatatlan cselekedetének. T. Bojdánál húszezer pengőt találtak, amelyre nézve azt mondta, hogy alkotmányos költségeknek szánta. Ezt az összeget a Gyógyíthatatlan Elmebeteg Alapja javára lefoglalták.

SEIPEL, WIEN

Fájdalommal és megbatránkozásal értesültünk önkéntes lemondásáról. A Miniszterelnökök Nemzetközi Szövetsége az utolsó pillanatban is szívesen áll rendelkezésére tanácsaival. Bethlen, kollégát sürgősen útnak indítottuk, hogy nyolc év óta fényesen bevált recipéjét közölje önnel. Lemondást haladéktalanul vonja vissza. Minisztereit elcsaphatja.

Mussolini
Primo de Rivera
Bethlen